

Referat: Faraonul Boccoris

Boccoris (720-715 i.e.n.), fiu al lui Tefnakht (7.10-720 i.e.n.), este al doilea si ultimul faraon al dinastiei a XXIV-a (pentru dinastiile XXI – XXIII v. Ramses al III-lea).

A fost unul dintre cei mai populari carmuitori ai tarii (Egiptul de Jos, capitala la Sais); a adoptat o legislatie pentru usurarea vietii poporului, din care ni s-au pastrat cateva pasaje, din "Codul de contracte", referitoare la suprimarea sclaviei pentru datorii, a constringerii fizice, la reducerea cuantumului dobinzilor.

Boccoris este ars pe rug de regele Etiopiei, Shabaka, al doilea suveran al dinastiei a XXV-a (751 – 656 i.e.n., intemeiata de Pianki). Faraonii acestei dinastii etiopiene au domnit in Egipt numai intre anii 715 – 663 i.e.n. in 671 i.e.n., cu luarea Memphisului, se produce primul atac asirian asupra Egiptului.

incercarea lui Taharku si, apoi, a urmasului sau, Tanuatamon, de a redobindi independenta stircste replica severa a lui Assurbanipal , care, in 666 i.e.n., zdrobeste ostile egiptene, cucereste si jefuieste Theba, care-si pierde pentru totdeauna importanta sa de centru al Egiptului. Suveranii etiopieni se mentin dupa aceasta data in Etiopia, la Meroe.